

Bingo

<p>tvrdé souhlásky Tento typ souhlásek předchází často písmenům A, E, I, O, U a řadí se mezi ně hlásky jako třeba K, H, CH.</p>	<p>měkké souhlásky Tyto souhlásky se používají před písmeny E, I a Y a jsou to hlásky jako Ž, Š, Č, Ř.</p>	<p>věta Tento termín označuje soubor slov, který vyjadřuje myšlenku či sdělení a končí obvykle interpunkčním znaménkem.</p>
<p>slovo Toto je nejmenší jednotka jazyka nesoucí význam, může mít jednu nebo více slabik.</p>	<p>pravopis Jedná se o systém pravidel, který určuje, jak se píše slova v určitém jazyce.</p>	<p>háček Tento diakritický znak se používá nad některými písmeny, aby změnil jejich výslovnost, například ž, š.</p>
<p>čárka Diakritický znak, který se v češtině používá pro označení delší výslovnosti samohlásky, například á, é.</p>	<p>psaní měkkého i Tento druh pravopisu se používá po měkkých souhláskách jako např. Ž, Č, Š.</p>	<p>psaní tvrdého y Tento typ pravopisu využíváme po tvrdých souhláskách, ty mohou být K, H, CH.</p>
<p>samohláska Hláska, kterou vyslovíme bez překážek v ústech, patří sem hlasy jako A, E, I, O, U.</p>	<p>souhláska Jedná se o hlásku, při jejímž vyslovování se v ústech vytváří překážky, například sklopením jazyka nebo sevřením rtů.</p>	<p>slabičné pravidlo Zásada, podle které se určuje počet slabik ve slově a jejich správné rozčlenění.</p>